

Tổng hợp các bài văn mẫu Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Hướng dẫn làm bài cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên chi tiết nhất

Đề bài: Em hãy nêu cảm nhận của mình về nhân vật Ngô Tử Văn khi đọc tác phẩm Chuyện chức phán sự đền Tản Viên của Nguyễn Dữ.

1. Phân tích đề

- Yêu cầu: nêu cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong Chuyện chức phán sự đền Tản Viên.
- Phạm vi tư liệu, dẫn chứng: những câu văn, từ ngữ, chi tiết tiêu biểu trong tác phẩm Chuyện chức phán sự đền Tản Viên.
- Phương pháp lập luận chính: phân tích, nêu cảm nhận.

2. Hệ thống luận điểm

- Luận điểm 1: Lai lịch và tính cách của Ngô Tử Văn.
- Luận điểm 2: Ngô Tử Văn và hành động đốt đền.
- Luận điểm 3: Cuộc chiến đấu của Ngô Tử Văn dưới Minh ti.
- Luận điểm 4: Tử Văn nhận chức phán sự đền Tản Viên.

3. Lập dàn ý chi tiết

a) Mở bài

- Giới thiệu về tác giả và tác phẩm:

+ Nguyễn Dữ là một trong những nhà văn nổi tiếng của thế kỉ thứ 15 với thể loại truyện truyền kì thể hiện tài năng, kiến thức uyên bác cũng như hoài bão, nguyện vọng thầm kín về khát vọng hạnh phúc, sự công bằng trong cuộc sống.

+ “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” là một trong những tác phẩm tiêu biểu của Nguyễn Dữ có giá trị vững bền.

- Giới thiệu về nhân vật Ngô Tử Văn: Là nhân vật trung tâm của truyện, đại diện tầng lớp trí thức yêu nước, dũng cảm, khảng khái, dám đứng lên chống cái ác, trừ hại cho dân.

b) Thân bài

* Khái quát về tác phẩm Chuyện chức phán sự đền Tản Viên

- Hoàn cảnh ra đời: Tác phẩm là một trong 20 truyện của “Truyện Kì Mạn Lục” ra đời vào nửa đầu thế kỉ XVI kể về câu chuyện chức quan coi việc xử án ở đền Tản Viên.

- Tóm tắt nội dung truyện: Có thể tham khảo nội dung bài tóm tắt Chuyện chức phán sự đền Tản Viên để kể lại ngắn gọn cốt truyện.

* Luận điểm 1: Lai lịch và tính cách

- Lai lịch: Tên Soạn người huyện Yên Dũng, đất Lạng Giang.

- Tính cách: Khảng khái, cương trực nóng nảy thấy sự gian tà thì không chịu được

- Danh tiếng: Nổi tiếng đến mức vùng Bắc vẫn khen là một người cương trực.

-> Tác giả giới thiệu trực tiếp nhân vật theo phương pháp truyền thống của văn học trung đại, tạo cho nhân vật yếu tố chính xác, qua đó giúp người đọc tin tưởng vào sự có thật của nhân vật này.

=> Lời giới thiệu mang giọng điệu khen ngợi, hướng người đọc vào những hành động chính nghĩa của nhân vật.

* Luận điểm 2: Ngô Tử Văn và hành động đốt đền

- Nguyên nhân: Tức giận trước sự tác oai tác quái của hồn ma tên tướng giặc họ -> Muốn ra tay trừ hại cho nhân dân, mang lại cuộc sống yên bình.

+ Theo quan niệm truyền thống: Đốt đền là hành động báng bổ thần linh cho nên ai cũng kiêng kị không dám đụng chạm.

+ Hành động của Ngô Tử Văn không phải phạm vào tín ngưỡng bởi đây là nơi trú ngụ của hồn ma tên tướng giặc họ Thôi - kẻ thù xâm lược nước ta. Đây là ngôi đền tà chẳng những không phù hộ cho dân lành mà còn làm yêu làm quái trong dân gian.

-> Hành động của Ngô Tử Văn là hành động chính nghĩa của người thấy gian tà thì không chịu được.

=> Ca ngợi, đồng tình với hành động chính nghĩa của Ngô Tử Văn.

- Quá trình đốt đền:

+ Trước khi đốt đền: Tắm gội chay sạch, khấn trời.

Lấy lòng trong sạch, muốn bảo vệ sự bình yên cho người dân

Lấy lòng trong sạch, sự chân thành, mong muốn được trời chia sẻ

Chứng minh hành động chính nghĩa của mình.

-> Thái độ nghiêm túc, kính cẩn. Đây không phải là hành động bộc phát nhất thời mà là hành động có chủ đích, có suy nghĩ kỹ lưỡng.

=> Tử Văn là con người biết suy nghĩ và làm chủ hành động của mình, kính trọng thần linh, cương trực, dũng cảm vì dân trừ bạo.

+ Khi đốt đền: Châm lửa đốt đền mặc cho mọi người lắc đầu lè lưỡi, vung tay không cần gì...

-> Hành động cương quyết, dứt khoát vượt lên sự tưởng tượng của người thường.

=> Tử Văn dũng cảm, cứng rắn, dám làm những điều không ai có thể làm để diệt trừ cái ác, quyết tâm trừ hại cho dân, bảo vệ thổ thần nước Việt.

+ Sau khi đốt đền:

Tử Văn thấy khó chịu, đầu lảo đảo, bụng run run rồi nổi lên một cơn sốt rét

Có người cao lớn, khôi ngô đội mũ trụ đến đòi làm trả lại đền

Có ông già áo vải, mũ đen, phong độ nhàn nhã đến tỏ lời mừng và kể rõ đầu đuôi sự việc.

-> Thổ công bày tỏ ý muốn giúp đỡ và ủng hộ hành động của Tử Văn.

- Cuộc đối đầu giữa Tử Văn và hồn ma tên tướng giặc.

+ Tên tướng giặc giả làm cư sĩ đến đe dọa, mắng chửi Ngô Tử Văn, đòi dựng lại ngôi đền

+ Thái độ Ngô Tử Văn: Mặc kệ, ngồi ngất ngưỡng, tự nhiên.

=> Tử Văn là người can đảm, dũng mãnh khinh thường sự đe dọa, hống hách của tướng giặc.

- Cuộc gặp gỡ giữa Tử Văn và Thổ công:

+ Thổ công: Kể lại sự việc mình bị hại nhưng vẫn nhẫn nhịn cam chịu, căn dặn Ngô Tử Văn cách đối phó với tên tướng giặc.

+ Tử Văn: Kinh ngạc, hỏi kỹ lại chuyện và sẵn sàng chuẩn bị cuộc chiến với tên bách hộ họ Thôi.

-> Ngô Tử Văn đầy can đảm bản lĩnh, dám làm những điều cả thần thánh cũng phải kinh sợ.

=> Ngô Tử Văn là người dũng cảm, trọng nghĩa khí, bất bình và dám đấu tranh chống lại sự phi lí ở đời.

=> Phản ánh hiện thực xã hội còn tồn tại những phi lí, trắng đen, thật giả lẫn lộn và những cuộc đấu tranh chính nghĩa của những con người cương trực.

* Luận điểm 3: Cuộc chiến đấu của Ngô Tử Văn dưới Minh ti.

- Ngô Tử Văn bị bắt giải xuống âm phủ:

+ Quang cảnh: không khí rùng rợn

+ Sử dụng nhiều hình ảnh mang tính chất kì ảo, hoang đường -> nhấn mạnh hơn quang cảnh đáng sợ nơi cõi âm

- Cuộc xét xử Ngô Tử Văn dưới âm phủ:

+ Những lời vu cáo xảo quyệt của hồn ma tên tướng giặc.

+ Thái độ quát nạt, giận dữ của Diêm Vương

+ Ngô Tử Văn: Tỏ thái độ cứng cỏi trước Diêm Vương đầy uy quyền, đấu tranh vạch mặt tên tướng giặc gian tà.

-> Tử Văn phải đương đầu với những thế lực mạnh, áp đảo.

+ Hồn ma tên tướng giặc: Tranh cãi với Tử Văn, sau lại lo sợ, đạo đức giả: xin giảm án cho Tử Văn.

+ Ngô Tử Văn: Bình tĩnh, khẳng khái không chịu nhún nhường, xin đem tư giấy đến đền Tản Viên chứng thực.

+ Diêm Vương: Nghi ngờ, cho người đến đền Tản Viên chứng thực -> Tử Văn được xử thắng kiện và được tiến cử làm chân phán sự ở đền thánh Tản Viên.

-> Cái thiện, cái chính nghĩa đã thắng cái gian tà, cái ác.

=> Tử Văn là con người cứng cỏi, không chùn bước trước những thế lực xấu xa, quyết tâm đến cùng để bảo vệ lẽ phải.

* Luận điểm 4: Tử Văn nhận chức phán sự đền Tản Viên

- Bằng chính nghĩa và sự dũng cảm, cương trực đấu tranh cho chính nghĩa, cuối cùng Ngô Tử Văn đã chiến thắng.

- Ý nghĩa:

+ Giải trừ được tai họa, đem lại an lành cho dân.

+ Diệt trừ tận gốc thế lực xâm lược tàn ác, làm sáng tỏ nỗi oan khuất và phục hồi danh dự cho Thổ thần nước Việt.

+ Niềm tin vào công lí cái thiện chiến thắng cái ác, chính nghĩa thắng gian tà. Sự dũng cảm, kiên cường, khẳng khái diệt trừ cái ác của Tử Văn được đền đáp xứng đáng.

- Cuộc gặp gỡ của quan phán sự với người dân làng: Sự tin tưởng của nhân dân vào vị quan tốt.

* Đặc sắc nghệ thuật xây dựng nhân vật

- Xây dựng cốt truyện hấp dẫn với những xung đột kịch tính

- Xây dựng nhân vật thông qua hành động, lời nói để xây dựng tính cách

- Sử dụng các thủ pháp nghệ thuật: đối lập tương phản, liệt kê,...

- Sử dụng các chi tiết tưởng tượng kì ảo
- Dẫn dắt khéo léo, nhiều chi tiết giàu kịch tính...
- Cách kể chuyện và miêu tả sinh động, hấp dẫn.

c) Kết bài

- Khái quát nội dung và nghệ thuật xây dựng nhân vật Ngô Tử Văn.
- Cảm nhận của em về nhân vật.

Top 7 bài văn mẫu lớp 10 Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên hay nhất

Tuyển chọn những bài làm văn mẫu Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên ý nghĩa, sâu sắc nhất làm tài liệu tham khảo cho các em học sinh chuẩn bị tốt cho bài kiểm tra sắp tới tại đây:

Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Nguyễn Dữ - người đầu tiên đã đưa thuật ngữ “truyện kì” vào văn học Việt Nam và xuất sắc nhất ở thể loại này. Tên tuổi của ông gắn liền với danh tiếng của bộ truyện “Truyện kỳ mạn lục”, trong đó “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” là tác phẩm đặc sắc nhất với cuộc tranh đấu gắt gao để trừ hại cho dân của Ngô Tử Văn - một trí thức nước Việt.

Ngô Tử Văn được giới thiệu ngắn gọn về tên họ, quê quán, tính tình, phẩm chất khẳng khái, nóng nảy, thấy sự gian tà thì không thể chịu được. Chỉ bằng vài câu chữ đã giúp người đọc hình dung hành động kiên quyết của nhân vật này. Hồn ma tên tướng giặc bại trận làm yêu làm quái trong dân gian cư ngụ tại nơi Tử Văn sống. Trước sự việc ngôi đền bị ứ ập và yêu quái có thể làm hại dân, Tử Văn cương quyết, công khai, đường hoàng, ung dung hành động điều mà không ai dám làm, đó là đốt đền. Mong muốn được vì dân diệt bạo, bảo vệ dân làng càng chứng tỏ cốt cách khẳng khái của kẻ sĩ. Thế nhưng nó như ngòi châm cho sự bắt đầu một cuộc chiến công khai và minh bạch với hồn ma tên tướng giặc bại trận.

Người xưa cho rằng, đốt đền là việc đại kỵ, xâm phạm đến thần linh, báng bổ thần thánh. Thế nhưng, Tử Văn đốt đền thờ của hắn nhằm mục đích cao cả muốn vì dân diệt bạo. Sự tức giận của Tử Văn không phải là sự tức giận cho riêng mình mà xuất phát từ nỗi lo lớn, từ suy nghĩ xa xăm lo cho chúng sinh bị gây rối. Vì thế, việc Tử

Văn làm là vì nghĩa lớn, mong trừ hại cho dân. Và cũng chính nó đã châm lên ngọn lửa thách thức với hồn ma tên tướng giặc bại trận.

Thái độ của Ngô Tử Văn với hồn ma tên tướng giặc càng khẳng định tấm lòng cao cả vì nghĩa lớn và sự gan góc. Ở đây, ta thấy sự đối lập vô cùng rõ rệt giữa một bên là sự ngay thẳng còn kia là sự gian trá, xảo quyệt. Chính hồn ma lưu vong của tên tướng giặc đã gây họa cho dân lành. Hấn tác oai tác quái rồi đến khi bị đốt đền, không chôn nương thân lại giả thần giả quỷ dọa nạt. Đúng là khi sống thì tàn sát dân chúng, chết rồi vẫn quen thói ỷ mạnh hiếp yếu, bắt nạt mọi người. Hấn bị Tử Văn đốt đền là đáng đời nhưng lại hiện hình, âm mưu khiến cho chàng bị sốt nóng sốt rét, đầu lảo đảo kiện Tử Văn xuống tận Diêm Vương. Trước sự ngang ngược trắng trợn, quyền phép đáng sợ của hồn ma tướng giặc, Ngô Tử Văn vẫn điềm nhiên, không hề run sợ mà tự tin, không để những lời đe dọa cản trở ý chí mà giữ vững lập trường với lòng tin mãnh liệt vào chiến thắng của nhân nghĩa. Chính điều đó tạo ra phép màu để được phù trợ giúp đỡ chàng bề gãy luận điệu xảo trá của tên gian tà.

Tuyên chiến với một kẻ thù đầy sức mạnh hiểm ác, lúc đầu Tử Văn “đơn thân độc mã”, nhưng chàng tin vào việc làm và sức mạnh chính nghĩa của mình. Hành động “vẫn cứ ngồi ngất ngưỡng tự nhiên” của Tử Văn là hành động tự tin của người nắm được chính nghĩa trong tay. Chính nhờ bản lĩnh và lòng quyết đoán nên được thổ thần đất Việt giúp đỡ. Trong cuộc chiến đấu, Tử Văn có được sự trợ giúp của Thổ Thần, nhưng với một người bị đánh đuổi khỏi nơi ở của mình, không dám đấu tranh, “phải đến nương tựa đền Tản Viên”, “phải tạm ẩn nhẫn mà ngồi xó một nơi” thì Tử Văn có thể đặt hết niềm tin hay không? Hồn ma tên tướng giặc càng bề gãy ý chí của chàng trước mặt Diêm Vương để giành phần thắng về mình thì Tử Văn càng điềm tĩnh, tự tin. Trong hoàn cảnh bị oan ức “tội sâu ác nặng, không được liệt vào hàng khoan giảm”, Tử Văn chẳng những không hề e dè, lo lắng hay chán nản, bỏ cuộc, ngược lại rất vững vàng, bền bỉ, một mực kêu oan, đòi phải được phán xét công khai, minh bạch. Khi đối diện trước Diêm Vương uy nghiêm, Tử Văn đấu tranh vạch tội kẻ ác, bề gãy luận điệu xảo trá của hắn bằng giọng điệu rất đanh thép vững vàng. Thế nhưng, trớ trêu thay, người cầm cân công lý cũng đã có lúc tỏ ra hồ đồ. Tử Văn không chỉ “kêu to”, khẳng định “Ngô Soạn này là kẻ ngay thẳng ở trần gian”, “cứng cỏi, không chịu nhún nhường chút nào” đầy khẳng khái, vẫn một quyết tâm sắt đá. Cứ từng bước, Ngô Tử Văn đã đánh lui tất cả sự phản công, bề gãy những luận điệu gian manh xảo trá.

Tử Văn giữ chức phán sự ở đền Tản Viên. Chính thổ công khẳng định “người ta sống ở đời, xưa nay ai chẳng phải chết, miễn là chết đi còn được tiếng về sau” để khuyên Văn nhận chức. Thế là Văn vui vẻ nhận lời. Ngô Tử Văn xứng đáng là một kẻ sĩ cứng cỏi của nước Việt với thái độ quyết tâm đấu tranh triệt để với cái xấu cái

ác. Bằng yếu tố ảo và thực, câu chuyện diễn ra đầy tính chất li kì nhưng chuyện lại có vẻ như rất thực bởi cách dẫn người khác.

Rõ ràng ta thấy Ngô Tử Văn mang tất cả phẩm chất của bậc anh hùng bộc trực, khảng khái, dám nghĩ, dám làm, hành động kiên cường, dứt khoát và sẵn sàng đấu tranh, đứng ra bảo vệ lẽ phải. Đây chính là nhân vật đại diện cho tầng lớp trí thức Việt Nam bấy giờ. Qua cuộc đấu tranh của nhân vật tác phẩm không chỉ khẳng định cốt cách của kẻ sĩ mà còn bộc lộ những góc khuất trong hiện thực đời sống khi cán cân công lí bị bẻ cong bởi những người vốn đại diện cho lẽ phải.

Văn mẫu lớp 10 Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên mẫu 2

Nguyễn Dữ là tác giả nổi tiếng của văn học trung đại Việt Nam. Tên tuổi của ông gắn liền với danh tiếng của bộ truyện “Truyện kỳ mạn lục”, tác phẩm được đánh giá là “thiên cổ kỳ bút” của nền văn học nước nhà. Trong đó “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” là tác phẩm đặc sắc, ca ngợi tính cách dũng cảm, kiên cường, chính trực, dám chống lại cái ác đến cùng, trừ hại cho dân của Ngô Tử Văn - một trí thức nước Việt.

“Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” viết bằng chữ Hán theo thể văn xuôi truyền kỳ. Đây là thể loại văn học phản ánh hiện thực cuộc sống qua những yếu tố kì ảo hoang đường. Nhân vật trong bộ truyện kỳ gồm cả người, ma quỷ, thần thánh, có mối quan hệ chặt chẽ với nhau, có thể xâm nhập thế giới của nhau. Bộ truyện “Truyện kỳ mạn lục” được sáng tác vào khoảng thế kỉ XVI, lúc xã hội phong kiến Việt Nam rơi vào suy thoái, khủng hoảng, nhân dân bất bình với tầng lớp thống trị, nhiều nho sĩ rơi vào tâm trạng huyệt hẫng, nuối tiếc cho thời thịnh trị dưới sự cai trị của vua Lê Thánh Tông. Nguyễn Dữ sáng tác bộ truyện trong khoảng thời gian ông đã cáo quan ở ẩn vừa để phản ánh tình trạng xã hội, vừa để bộc lộ quan điểm sống và tấm lòng của ông với cuộc đời.

Nhân vật chính của tác phẩm “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” xuất hiện ngay từ đầu truyện bằng mấy dòng giới thiệu trực tiếp ngắn gọn về tên họ, quê quán, tính tình, phẩm chất. Ngô Tử Văn được giới thiệu là người tính tình cương trực, thẳng thắn, khảng khái, nóng nảy, thấy sự gian tà thì không thể chịu được. Lời giới thiệu mang giọng ngợi khen, có tác dụng định hướng cho người đọc về hành động kiên quyết của nhân vật này. Minh chứng rõ ràng cho tính cách cứng cỏi của Ngô Tử Văn là hành động đốt đền tà của chàng. Trong khi mọi người đều lác đầu, lè lưỡi, không dám làm gì quỷ thần ở ngôi đền gần làng quấy hại nhân dân thì Tử Văn cương quyết, công khai, đường hoàng, ung dung, tắm rửa sạch sẽ, khăn trời rồi châm lửa đốt hủy ngôi đền. Hành động đó xuất phát từ muốn diệt trừ yêu ma,

trừ hại cho dân, từ lòng tự tin vào chính nghĩa của Ngô Tử Văn, chứng tỏ cốt cách khảng khái của kẻ sĩ.

Sự cương trực, khảng khái của Ngô Tử Văn còn bộc lộ rõ qua thái độ của chàng với hồn ma tên tướng giặc. Tướng giặc khi sống là kẻ xâm lược nước ta, tàn hại dân ta, khi chết rồi vẫn quen thói ỷ mạnh hiếp yếu, cướp nơi trú ngụ của thổ thần nước Việt, lại còn gian trá bày trò đút lót rồi tác yêu tác quái với nhân dân trong vùng. Hắn bị Tử Văn đốt đền là đáng đời nhưng lại hiện hình, xảo quyết làm như mình là kẻ bị hại, dùng tà phép khiến cho chàng bị sốt nóng sốt rét, đầu lảo đảo. Hồn ma tướng giặc buông lời mắng mỏ, đe dọa, quyết kiện Tử Văn xuống tận Diêm Vương. Trước sự ngang ngược trắng trợn, quyền phép đáng sợ của hồn ma tướng giặc, Ngô Tử Văn vẫn điềm nhiên, không hề run sợ mà tự tin, không coi những lời đe dọa ra gì, thậm chí chẳng thèm tiếp lời hồn ma tướng giặc. Thái độ ấy thể hiện một khí phách cứng cỏi, một niềm tin mạnh mẽ vào chính nghĩa, sự đúng đắn trong hành động của Ngô Tử Văn. Mặt khác, bản lĩnh của chàng còn thể hiện qua thái độ biết ơn lời chỉ dẫn của thổ thần nước Việt. Do Tử Văn dũng cảm, trừ hại cho dân nên thần linh mới phù trợ giúp đỡ chàng.

Tính cách kiên định chính nghĩa của Ngô Soạn còn thể hiện rõ trong quá trình chàng bị lôi xuống địa phủ. Cảnh địa phủ rùng rợn với quỷ sứ hung ác, con sông đầy gió tanh sóng xám. Tử Văn bị bọn quỷ sai lôi đi rất nhanh, bị phán xét lạnh lùng là kẻ “tội sâu ác nặng, không được liệt vào hàng khoan giảm”, bị kết thêm tội ngoan cố bướng bỉnh nhưng chàng chẳng hề run sợ, không hề nhụt chí, một mực kêu oan, đòi phải được phán xét công khai, minh bạch. Khi đối diện trước Diêm vương uy nghiêm, Tử Văn đấu tranh vạch tội tên tướng giặc bằng những lí lẽ cứng cỏi, bằng chứng không thể chối cãi, giọng điệu rất đanh thép vững vàng. Chàng đã bảo vệ lẽ phải mà bất chấp tính mạng của mình, không chịu khuất phục trước uy quyền, kiên quyết đấu tranh cho công lý và lẽ phải đến cùng. Kết quả, chàng đã chiến thắng hồn ma gian tà của tên tướng giặc, bảo toàn được sự sống của mình, được tiến cử vào chức phán sự đền Tản Viên, chịu trách nhiệm giữ gìn bảo vệ công lý. Chiến thắng ấy của Ngô Tử Văn có nghĩa vô cùng to lớn, đã trừng trị đích đáng hồn ma tướng giặc xảo trá, làm sáng tỏ nỗi oan khuất, phục hồi chức vị cho thổ thần nước Việt, giải trừ tai họa cho nhân dân.

Qua cuộc đấu tranh không khoan nhượng, chống lại cái ác, Ngô Tử Văn đã nổi bật lên là người chính trực, khảng khái, dũng cảm bảo vệ công lý đến cùng, là một kẻ sĩ cứng cỏi của nước Việt. Từ đó, tác giả Nguyễn Dữ đã khẳng định niềm tin chính nghĩa nhất định thắng gian tà, thể hiện tinh thần tự tôn dân tộc, bộc lộ quyết tâm đấu tranh triệt để với cái xấu cái ác.

Truyện thông qua cuộc đấu tranh của Ngô Tử Văn còn ngầm phản ánh thế giới thực của con người với đầy rẫy sự việc xấu xa như nạn ăn của đút, tham quan dung túng che dấu cho cái ác hoành hành, công lý bị che mắt.

Truyện gây ấn tượng bằng một loạt những chi tiết kì ảo, cốt truyện giàu kịch tính, cách xây dựng nhân vật sắc nét, ngôn ngữ kể chuyện trau chuốt, súc tích. Truyện ca ngợi nhân vật Ngô Tử Văn, một trí thức nước Việt khảng khái, nhân cách cứng cỏi, cao đẹp, qua đó bộc lộ niềm tin vào công lý, vào việc chính thắng tà.

Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Văn 10 hay nhất mẫu 3

Nguyễn Dữ là một nhà văn thành công với thể loại truyện kì khi ông nói đến những chuyện kì ảo được lưu truyền trong dân gian. Và đặc biệt là tác phẩm “Truyện kì mạn lục đã tạo nên một thiên cổ tùy bút ra đời trong nửa đầu thế kỉ XVI. Trong đó tiêu biểu là Chuyện chức phán sự đền Tản Viên cùng vẻ đẹp nhân vật Ngô Tử Văn.

Ngay từ đầu tiên tác giả đã đưa người đọc đến với một nhân vật miêu tả một cách trực tiếp. Tên là Soạn quê ở huyện Yên Dũng đất Lạng Giang. Chàng vốn khảng khái, nóng nảy, thấy sự tà gian thì không thể chịu được, vùng Bắc người ta thường khen là một người cương trực. Lời giới thiệu ngắn gọn, trực tiếp theo kiểu truyền thống nhưng cũng phần nào giúp ta hiểu rõ tính cách nhân vật.

Ngô Tử Văn còn là người có hành động giúp dân trừ bạo mà đốt đền. Bởi trong làng có một ngôi đền linh ứng lắm. Cuối đời nhà Hồ, quân Ngô sang lấn cướp, vùng ấy thành một nơi chiến trường. Bộ tướng của Mộc Thanh có viên Bách hộ họ Thôi, tử trận ở gần đền, từ đây làm yêu làm quái trong dân gian. Tử Văn tức quá một hôm tắm gội sạch sẽ, khấn trời rồi châm lửa đốt đền. Đó là một tinh thần khảng khái, cương trực, hành động vì dân trừ bạo với tinh thần dân tộc diệt trừ hồn ma tên giặc xâm lược. Hành động đốt đền thể hiện rõ con người Ngô Tử Văn. Trước khi đốt đền thì tắm gội sạch sẽ, khấn trời hành động trang nghiêm tôn trọng thần linh. Sau khi đốt đền thì “vung tay không cần gì cả” hành động không phải là liều lĩnh nhất thời, cũng không phải vì danh lợi mà vì nghĩa vong thân.

Là một người liêu lĩnh nên khi đốt đền xong Ngô Tử Văn không suy nghĩ quá nhiều. Lúc đó tinh thể của chàng bị hồn ma Bách hộ họ Thôi một người khôi ngô, cao lớn xưng là cư sĩ đòi dung trả đền nhưng Tử Văn vẫn mặc kệ vẫn ngồi ngất ngưỡng tự nhiên. Đó là hành động tin tưởng vào chính nghĩa vào những việc mình đã làm. Sau đó thổ công một ông già áo vải mũ đen phong độ nhàn nhã tính khiêm tốn khiến Ngô Tử Văn ngạc nhiên “sao nhiều thần quá vậy”. Khi thổ công kể rõ sự

ình thì chàng lại muốn kiện Diêm Vương. Vẫn là sự tin tưởng vào công lý và chính nghĩa.

Là một người cương trực nên Tử Văn không hề sợ điều gì và đã có vụ sự kiện ở dưới âm phủ vì hồn ma tướng giặc kiện Ngô Tử Văn đốt đền. Tướng giặc đã giả mạo thổ thần, làm hại dân, qua mặt Diêm Vương. Tướng giặc vẫn tồn tại vì các thần ở những đền miếu lân cận ăn của đút nên bao che cho kẻ ác, vì các phán quan Diêm Vương chưa làm hết trách nhiệm, không theo sát thực tế. Hồn ma kiện Tử Văn ở Minh ti làm Diêm Vương quát mắng Tử Văn, bênh vực hồn ma nhưng Tử Văn không hề run sợ cứng cỏi minh oan cho mình. Lần hai hấn đối giọng nhân nghĩa làm Diêm Vương cử người đến đền Tản viên lấy chứng cứ thì Tử Văn rất thông minh khi yêu cầu đánh thân Diêm Vương đến đền để xác minh. Và cuối cùng công lý đã chiến thắng cái ác khi hồn ma bị giam nhốt vào ngục Cửu U Diêm Vương đã mắng trừng phạt hồn ma và ban thưởng cho Tử Văn. Chính hành động trượng nghĩa ấy đã giúp Tử Văn không những không bị nghi oan mà còn được thưởng đó là việc được sống trở lại, ban thưởng xôi lợn và được nhận chức phán sự đền Tản Viên. Phán xử là chức quan xem xét về các vụ kiện tụng, giúp việc cho người xử án chức quan thực hiện công lý. Ngô Tử Văn xứng đáng được nhận chức quan này vì chàng là người dân chủ, dám bảo vệ đến cùng công lý, chính nghĩa. Sự chiến thắng của Tử Văn là sự thưởng công xứng đáng, khẳng định chân lý sẽ chiến thắng tà ác và thể hiện tinh thần dân tộc mạnh mẽ. Công bằng và hạnh phúc chỉ đến khi người chính trực biết đấu tranh với cái xấu, cái ác sự tà gian.

Truyện với cách xây dựng nhân vật, nghệ thuật kể chuyện hấp dẫn giàu kịch tính kết hợp yếu tố kì ảo cùng nghệ thuật tương phản xuyên suốt. Qua hình tượng Tử Văn tác phẩm ca ngợi chính nghĩa, tinh thần quyết liệt tà gian. Ngụ ý phê phán gắn liền với tâm sự thời thế của nhà văn, bài học nhân sinh cùng niềm tin vào lẽ phải tin vào điều đúng đắn phải có bản lĩnh chống lại cái gian tà trong cuộc chiến cam go.

Đọc xong tác phẩm mà đã để lại trong lòng người đọc bài học sâu sắc trong cuộc sống phải tin vào lẽ phải vào chính nghĩa và có tinh thần đứng lên đấu tranh. Hãy tạo ra một xã hội tốt đẹp hơn, đáng sống hơn.

Bài văn mẫu lớp 10 Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên mẫu 4

Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn – Nhân vật Ngô Tử Văn trong tác phẩm "Chuyện chức người phán sự đền Tản Viên" của Nguyễn Dữ là người trung thực ngay thẳng đại diện cho cái thiện và công lý ở đời.

Nguyễn Dữ là một nhà nho xuất thân trong một gia đình có truyền thống học thức. Những câu chuyện của ông đều nhằm tố cáo xã hội phong kiến mà ông đang sống. Đồng thời thể hiện cái nhìn nhân sinh quan của tác giả.

Nhân vật Ngô Tử Văn được tác giả Nguyễn Dữ xây dựng là người có tính cách trung thực, ngay thẳng, tính cách bộc trực thẳng thắn không sợ uy quyền, chức tước không sợ ma quỷ nha sai. Những hành động Ngô Tử Văn đều thể hiện sự khẳng khái của một người ngay thẳng không sợ trời không sợ đất.

Trước khi trong chiến tranh có một tên tướng giặc bị giết chết tại nước ta. Sau khi hấn chết biến thành ma thành quỷ đóng ở đền trên đất nước ta để hoành hành, tác quái với người dân hiền lành lương thiện. Ai cũng sợ hấn rồi tránh né không dám lại gần, nhưng Ngô Tử Văn thì ngược lại anh đang hoàng đình đặc tắm rửa sạch sẽ mặc quần áo gọn gàng ra đốt đền để cho tên quỷ tướng giặc không còn chỗ trú ẩn nữa.

Hành động của Ngô Tử Văn làm mọi người sợ hãi, ai cũng lo lắng cho tính mạng của anh nhưng Ngô Tử Văn không sợ gì cả bởi anh tin người tốt làm việc đúng không sợ những kẻ xấu xa gian ác. Hành động của Ngô Tử Văn là hành động của người ngay thẳng muốn tiêu diệt tận gốc cái xấu cái ác trong cuộc sống trừ hại cho người dân lao động, mang lại cho người dân một cuộc sống bình yên. Khi không còn đền nữa thì hồn ma tướng giặc không có chỗ ẩn nấp để quấy nhiễu dân lành.

Dù kẻ ác là hồn ma, là quỷ có nhiều phép biến hóa khiến cho những người dân thường phải hoảng sợ trước phép thuật của hấn nhưng Ngô Tử Văn không sợ, dù là thế giới thật hấn cũng bị Ngô Tử Văn giết chết, thì khi là mà hấn có biến hóa ra sao bản chất xảo quyệt thế nào cũng không làm Ngô Tử Văn nao núng.

Xuyên suốt tác phẩm "Chuyện chức phán sự đền Tản Viên" người đọc cảm nhận được rằng Ngô Tử Văn là người cương trực cứng cỏi, luôn đứng lên bênh vực công lý lẽ phải. Hồn ma của tên giặc chỉ là một kẻ ác, gian trá xảo quyệt mà thôi. Dù hấn có dùng thế lực quyền phép của mình làm cho Ngô Tử Văn bị ốm rồi bắt hồn chàng xuống dưới cửa Diêm Vương để cho Diêm Vương xử tội thì Ngô Tử Văn cũng không sợ.

Thái độ bình tĩnh của Ngô Tử Văn khi đi qua những quan sai, quỷ thần ở âm tào địa phủ khiến người đọc phải nể phục một con người ngay thẳng, kiên định với việc mình làm không sợ điều gì cả. Ngay cả khi đứng trước mặt Diêm Vương hồn ma tướng giặc kết tội Ngô Tử Văn thì Ngô Tử Văn cũng không sợ chàng đã bảo vệ quan điểm của mình, vạch tội của hồn ma tướng giặc một cách chắc chắn, bằng chứng rõ ràng đanh thép, khiến Diêm Vương phải tha chết cho anh và sau đó, Ngô

Tử Văn được đề cử làm chức phán sự đền Tản Viên lo giải quyết những vụ án kiện tụng của người dân.

Nhân vật Ngô Tử Văn luôn là người biết mình biết người, anh biết hành động của kẻ xâm lược sự bình yên của nước khác là sai. Khi hấn chết không chịu siêu thoát mà còn vương vấn thành ma quỷ quấy nhiễu cuộc sống bình yên của người dân. "Hấn có thực là tay hung hãn có thể giao vạ cho tôi không?" Với những bằng chứng đanh thép Ngô Tử Văn đã chứng minh được tội ác của tên tướng giặc khiến hấn phải thua trong bể bàng.

Ngô Tử Văn khi đứng trước kẻ thù luôn kiên cường không khoan nhượng, không sợ uy quyền, cũng không sợ chết nên anh không sợ những lời buộc tội của hồn ma tên tướng giặc. Hấn là một kẻ ác, một người sống từ khi hấn chưa chết cho tới lúc chết vẫn là hồn ma xấu. Trước cái xấu cái ác trong cuộc sống tại sao chúng ta phải sợ, dù chúng có nhiều quyền phép và sức mạnh, dù chúng có nhiều thủ đoạn âm mưu bất chính thì chúng cũng luôn là những kẻ xấu, tại sao cái thiện lại phải sợ cái ác.

Nhờ tính cách ngay thẳng khảng khái kiên định của Ngô Tử Văn nên chàng đã chiến thắng trên mọi trận địa dù là ở dương gian hay ở dưới âm tào địa phủ. Tình hình càng nguy hiểm thì tính cách kiên cường thẳng thắn của Ngô Tử Văn càng được phát huy.

Ngay cả khi bị quan sai quỷ thần lôi đi, đứng trước pháp luật của Âm Phủ Ngô Tử Văn càng tỏ rõ sự bình tĩnh khí phách của mình. Anh không sợ gì cả một người luôn ngay thẳng càng dũng cảm khi đối diện với cái chết của mình bởi anh không sợ, không làm gì sai mà phải hoảng sợ khúm núm trước quyền uy. Những điều Ngô Tử Văn làm đều vì cuộc sống bình yên của người dân của số đông.

"Chuyện chức phán sự đền Tản Viên" của Nguyễn Dữ thể hiện bút pháp tả thực kết hợp với những chi tiết hoang tưởng kỳ ảo làm hấp dẫn người đọc. Truyện có nhiều kịch tính chi tiết hấp dẫn người đọc. Nguyễn Dữ đã xây dựng nhân vật Ngô Tử Văn vô cùng độc đáo, thể hiện cho cuộc chiến giữa cái thiện và ác trong đó cái thiện nhất định thắng cái ác

Văn mẫu Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Văn 10 mẫu 5

Nguyễn Dữ được biết đến là một trong những tác gia nổi tiếng của nền văn học trung đại Việt Nam. Ông có rất nhiều tác phẩm nổi tiếng, nhưng ghi dấu ấn sâu sắc và có độ phổ biến với công chúng lớn lao nhất thì phải kể đến tác phẩm Truyền kì mạn lục, tác phẩm được đánh giá là “thiên cổ kỳ bút” của nền văn học nước nhà.

Trong đó Chuyện chức phán sự đền Tản Viên là tác phẩm nổi bật, truyện ca ngợi tinh thần dũng cảm, kiên cường, chính trực, dám chống lại cái ác để trừ hại cho dân của nhân vật Ngô Tử Văn.

Chuyện chức phán sự đền Tản Viên viết bằng chữ Hán theo thể văn xuôi truyền kỳ. Bằng trí tưởng tượng phong phú và bằng một bút pháp độc đáo, tác giả Nguyễn Dữ đã đưa người đọc vào một thế giới huyền bí vừa có người, vừa có thần, vừa hư, vừa thực. Hoàn cảnh câu chuyện được đặt trong bối cảnh khoảng thế kỉ XVI, lúc xã hội phong kiến Việt Nam rơi vào suy thoái, khủng hoảng, nhân dân bất bình với tầng lớp thống trị, nhiều nho sĩ rơi vào tâm trạng hụt hẫng, nuối tiếc cho thời thịnh trị dưới sự cai trị của vua Lê Thánh Tông. Nguyễn Dữ sáng tác bộ truyện trong khoảng thời gian ông đã cáo quan ở ẩn vừa để phản ánh tình trạng xã hội, vừa để bộc lộ quan điểm sống và chính kiến tư tưởng và tấm lòng của ông với cuộc đời.

Qua những chi tiết miêu tả về nhân vật Ngô Tử Văn, một trí thức nước Việt với tính cách khảng khái, dũng cảm, cao thượng, tác giả đã gửi gắm niềm tin vào công lí, vào việc chính thắng tà.

Nhân vật Ngô Tử Văn ngay từ đầu câu chuyện đã được giới thiệu trực tiếp ngắn gọn về tên họ, quê quán, tính tình, phẩm chất. Ngô Tử Văn được giới thiệu là người tính tình cương trực, thẳng thắn, khảng khái, nóng nảy, thấy sự gian tà thì không thể chịu được. Lời giới thiệu mang giọng ngợi khen, có tác dụng định hướng cho người đọc về những hành động về sau của nhân vật này. Ở làng Tử Văn sống có một ngôi của tên tướng giặc chết trận. Tướng giặc khi sống là kẻ xâm lược nước ta, tàn hại dân ta, khi chết rồi vẫn quen thói ý mạnh hiếp yếu, cướp nơi trú ngụ của thổ thần nước Việt, lại còn gian trá bày trò đút lót rồi tác yêu tác quái với nhân dân trong vùng và điều đó khiến “Tử Văn rất tức giận, một hôm tắm gội sạch sẽ, khấn trời rồi châm lửa đốt đền”. Trong khi mọi người đều lắc đầu, lè lưỡi, không dám làm gì quý thần ở ngôi đền quấy hại nhân dân thì Tử Văn cương quyết, công khai, đường hoàng, ung dung hành động. Chàng đã dám làm việc mà mọi người đều kính sợ, không ai dám làm, đó là đốt đền.

Theo quan niệm của dân gian, đốt đền là một chuyện động trời, là động đến thần thánh. Tử Văn cũng biết điều đó nhưng chàng không sợ. Hành động của Tử Văn xuất phát từ tính cách “vốn ghét sự gian tà” của chàng. Sự khảng khái, bộc trực của Tử Văn đã dẫn đến một hành động dũng cảm vì dân trừ hại. Sự tức giận của Tử Văn không phải là sự tức giận cho riêng mình mà là sự tức giận cho mọi người dân đang bị yêu quái quấy nhiễu. Vì thế mà việc làm đốt đền của Tử Văn là đáng ca ngợi. Hành động đó xuất phát từ ý muốn diệt trừ yêu ma, trừ hại cho dân, từ lòng tự tin vào chính nghĩa của Ngô Tử Văn, chứng tỏ cốt cách khảng khái của kẻ sĩ. Và

đó cũng là hành động châm ngòi nổ cho một cuộc chiến giữa chàng và hồn ma tên tướng giặc bại trận.

Hồn ma tướng giặc buông lời mắng mỏ, đe dọa, quyết kiện Tử Văn xuống tận Diêm Vương. Trước sự ngang ngược trắng trợn, quyền phép đáng sợ của hồn ma tướng giặc, Ngô Tử Văn vẫn điềm nhiên, không hề run sợ mà tự tin, không coi những lời đe dọa ra gì, thậm chí chẳng thèm tiếp lời hồn ma tướng giặc. Tử Văn dũng cảm, trù hại cho dân cùng với bản lĩnh cao khiết của mình nên thần linh phù trợ giúp đỡ chàng.

Tính cách kiên định chính nghĩa của Ngô Soạn còn thể hiện rõ trong quá trình chàng bị lôi xuống địa phủ. Cảnh địa phủ rùng rợn với quỷ sứ hung ác, con sông đầy gió tanh sóng xám. Tử Văn bị bọn quỷ sai lôi đi rất nhanh, bị phán xét lạnh lùng là kẻ "tội sâu ác nặng, không được liệt vào hàng khoan giảm", bị kết thêm tội ngoan cố bướng bỉnh nhưng chàng chẳng hề run sợ, không hề nhụt chí, một mực kêu oan, đòi phải được phán xét công khai, minh bạch. Khi đối diện trước Diêm vương uy nghiêm, Tử Văn đấu tranh vạch tội tên tướng giặc bằng những lí lẽ cứng cỏi, bằng chứng không thể chối cãi, giọng điệu rất đanh thép vững vàng. Chàng đã bảo vệ lẽ phải mà bất chấp tính mạng của mình, không chịu khuất phục trước uy quyền, kiên quyết đấu tranh cho công lí và lẽ phải đến cùng. Kết quả, chàng đã chiến thắng hồn ma gian tà của tên tướng giặc, bảo toàn được sự sống của mình, được tiến cử vào chức phán sự đền Tản Viên, chịu trách nhiệm giữ gìn bảo vệ công lí.

Ngô Tử Văn là một đảng nam nhi với khí phách vô cùng hiên ngang,凛冽. Cái lý tưởng cao đẹp của chàng là có thể giúp ích được cho đất nước, cho nhân dân. Và điều tuyệt vời hơn khi nói và miêu tả về nhân vật này, đó là chàng đã lý tưởng hóa được ước mong của mình, gắn kết lời nói và hành động. Truyện có nhiều yếu tố hoang đường, hư cấu nhưng lại rất thật, rất gần gũi với đời sống thực tại chốn nhân gian, đó cũng chính là ẩn ý mà Nguyễn Dữ muốn gửi gắm, ông đang miêu tả một cách rất chân thực xã hội Việt Nam đương thời.

Bài làm văn mẫu 10 Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên mẫu 6

Nguyễn Dữ là người đã đưa khái niệm "truyện kỳ" tiến bước vào nền văn học Việt Nam, khởi đầu cho một thể loại mới trong nền văn học trung đại của dân tộc ta. Tác phẩm nổi tiếng nhất và cũng là duy nhất của ông là Truyện kỳ mạn lục, gồm 20 truyện khác nhau và những bình luận, ý kiến của tác giả cuối mỗi truyện. "Truyện kỳ mạn lục" được xem là một áng "thiên cổ kỳ bút", thông qua đó ta có thể hiểu một phần nào về nhân sinh quan cũng như thái độ sống của Nguyễn Dữ. Một

trong những truyện được biết đến nhiều nhất là Chuyện chức phán sự đền Tản Viên lấy nhân vật Ngô Tử Văn làm trung tâm, với những đức tính tốt đẹp, dũng cảm, chính trực và thông minh không sợ cường quyền sợ cái ác.

Ở đầu câu chuyện, nhân vật Ngô Tử Văn xuất hiện thông qua lời kể và lời nhận xét của những người cùng thời, thấy được rằng chàng tuy là người nóng nảy, nhưng tính tình khảng khái, nên được nhiều người yêu quý kính trọng dành khen hai từ "cương trực", danh tiếng tốt.

Lần tiếp theo hình ảnh Ngô Tử Văn và tính tình của chàng lại được bộc lộ trực tiếp qua những hành động của chàng, vốn căm ghét cái ác quấy nhiễu dân chúng Ngô Tử Văn đã lên kế hoạch đốt ngôi đền nơi có tên Bách hộ họ Thôi chết trận, chiếm giữ để tác oai tác quái. Tử Văn là người đã quyết thì làm cho được, chứ chẳng e dè những lời cản ngăn, cũng để tâm đến thái độ "lắc đầu lè lưỡi, lo sợ" của những người vì lo lắng cho anh mà ra sức khuyên ngăn. Tuy vốn tính nóng nảy, nhưng hành động đốt đền của Tử Văn không phải là hành động bộc phát, làm liều, mà đó là sự chàng đã quyết phải làm, điều ấy thể hiện qua cách Tử Văn "tắm gội sạch sẽ, khấn trời, rồi đốt đền". Điều ấy thể hiện chàng tin vào cái thiện, thay trời hành đạo, tin chắc ông trời có mắt sẽ ủng hộ và bảo vệ chàng khỏi cái ác hoành hành.

Sau sự việc đốt đền, Tử Văn đã lập tức gặp tai họa "thấy trong mình khó chịu, đầu lão đảo, bụng run run rồi cả người nổi lên một cơn sốt nóng sốt rét", tên tướng giặc bị mất nơi cư trú đã giả vờ làm cư sĩ đến báo mộng, uy hiếp bắt chàng phải dựng lại đền nếu không sẽ phải gặp tai vạ, và tình trạng hiện tại của Tử Văn chính là lời cảnh cáo. Tuy nhiên vốn gan dạ, dũng cảm, lại thấy việc mình làm là chính nghĩa, không phải sợ, chàng vẫn giữ một phong thái ung dung, bình tĩnh, không hề sợ những lời đe dọa của tên tướng giặc "mặc kệ, vẫn ngồi ngất ngưỡng tự nhiên". Đó là phong thái của bậc anh hùng, hồn ma kia tuy đến đe dọa nhưng lại cũng phải tức giận mà bỏ đi, bởi vốn dĩ Tử Văn kính thường, có thêm sợ hãi đâu.

Nóng tính, hành động nhanh gọn nhưng Tử Văn cũng thực là người biết nghĩ trước nghĩ sau, khi gặp được thổ thần, chàng đã hỏi han về tên tướng giặc hùng có sự chuẩn bị nếu có gặp bất trắc: "Liệu hãn có thực là tay hung hãn có thể gieo vạ cho tôi không?". Điều đó không có nghĩa là Tử Văn đã bắt đầu lo lắng mà chỉ là sự trù bị "biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng" như lời cổ nhân vẫn dạy bảo, ắt chẳng bao giờ sai lệch.

Quả thật tên tướng giặc đã ám hại, khiến Tử Văn phải xuống chốn âm tào địa ngục để trình diện với Diêm Vương, thế nhưng đã dám đốt đền của ma quỷ thì sao Tử Văn còn sợ hãi gì nữa. Gặp cảnh hãi hùng, tanh tưởi chốn âm ti "...gió tanh sóng xám, hơi lạnh thấu xương. Hai bên cầu có đến mấy vạn quỷ Dạ Xoa đều mắt xanh

tóc đỏ, hình dáng nanh ác", chàng chẳng những không sợ sệt khúm núm mà còn hô to để minh oan cho bản thân: "Ngô Soạn này là một kẻ sĩ ngay thẳng ở trần gian, có tội lỗi gì xin bảo cho, không nên bắt phải chết một cách oan uổng". Trình diện với Diêm Vương, dẫu bị quát mắng, định tội trách phạt, lời như sấm bên tai, nhưng Tử Văn vẫn kiên quyết trình một cách thật rõ ràng, bởi trong tâm chàng đã có một niềm tin về công lý lẽ phải, lại cũng nắm bắt được cơ sự mà vị Thổ Thần giải bày cho. Chí khí của bậc anh hùng, lòng can đảm, tinh thần chính nghĩa của Tử Văn thật khiến cho người đời nể phục, chẳng trách được tiếng thơm "cương trực".

Trước sự khảng khái, kiên định của Ngô Tử Văn, Diêm Vương cũng bị lay động, có ý nghi ngờ tên tướng giặc, bèn cho tra xét, chứng thực được những điều Tử Văn nói đều là sự thật, không gian dối nửa lời. Diêm Vương tức giận trách cứ đám quan thần, lại cho người đày tên tướng giặc kia xuống tận ngục Cửu U chịu tội. Chiến thắng của Ngô Tử Văn chính là hiện thân của niềm tin vào công lý, chính nghĩa của nhân dân ta, cũng như của tác giả Nguyễn Dữ, với quan niệm cái thiện luôn luôn chiến thắng cái gian tà ác độc. Tên tướng giặc họ Thôi vốn là quân xâm lược, sống đã gây họa cho nhân dân ta, khi chết đi cũng lại giở thói những nhiều, kẻ như thế đày xuống ngục Cửu U là sự trừng phạt vô cùng thích đáng. Còn Ngô Tử Văn, dù sống hay chết chàng cũng là người chính trực, luôn bảo vệ lẽ phải bằng mọi giá, không sợ hãi cường quyền, thế nên xứng đáng được hưởng nửa phần xôi thịt với Thổ Thần, sau lại được chức phán sự đền Tản Viên, tạo phúc cho muôn dân. Đó là lẽ công bằng ở đời, cũng là quan niệm của Nguyễn Dữ.

Nhân vật Ngô Tử Văn là một nhân vật tiêu biểu của trường phái hướng thiện, luôn lấy công bằng, lẽ phải làm nguyên lý sống, không chịu được cái ác hoành hành, ra tay trừ hại cho muôn dân, là mẫu hình lý tưởng trong thể loại truyền kỳ cũng như nhiều thể loại văn học dân gian khác. Thể hiện lòng yêu cái thiện, mong ước về một cuộc sống công bằng, hạnh phúc của nhân dân ta từ xa xưa cho tới tận ngày nay.

Cảm nhận về nhân vật Ngô Tử Văn trong bài Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Ngữ Văn lớp 10 mẫu 7

Các nhà văn, nhà thơ thời xưa khi sáng tác văn chương thường quan niệm “Văn dĩ tải đạo, thi dĩ ngôn chí”. Phải chăng cũng vì vậy mà hình tượng của người trí thức được yêu mến và nhắc đi nhắc lại trong nhiều tác phẩm lúc bấy giờ? Nguyễn Dữ cũng đã góp thêm nét vẽ chân dung người trí thức đương thời qua hình ảnh nhân vật Ngô Tử Văn trong “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” trích trong áng thiên cổ kì bút “Truyện kì mạn lục”. Qua câu chuyện mang đậm yêu tố kì ảo này, chân

dung Ngô Tử Văn khảng khái, cương trực quyết tâm chống lại cái xấu, cái ác mang những phẩm chất của một kẻ sĩ hiện lên thật rõ nét.

“Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” viết bằng chữ Hán theo thể văn xuôi truyền kỳ. Đây là thể loại văn học phản ánh hiện thực cuộc sống qua những yếu tố kỳ ảo hoang đường. Nhân vật trong bộ truyền kỳ gồm cả người, ma quỷ, thần thánh, có mối quan hệ chặt chẽ với nhau, có thể xâm nhập thế giới của nhau. Bộ truyện “Truyền kì mạn lục” được sáng tác vào khoảng thế kỉ XVI, lúc xã hội phong kiến Việt Nam rơi vào suy thoái, khủng hoảng, nhân dân bất bình với tầng lớp thống trị, nhiều nho sĩ rơi vào tâm trạng hụt hẫng, nuối tiếc cho thời thịnh trị dưới sự cai trị của vua Lê Thánh Tông. Nguyễn Dữ sáng tác bộ truyện trong khoảng thời gian ông đã cáo quan ở ẩn vừa để phản ánh tình trạng xã hội, vừa để bộc lộ quan điểm sống và tấm lòng của ông với cuộc đời. Bằng trí tưởng tượng phong phú và bằng một bút pháp linh hoạt, tác giả Truyền kỳ mạn lục đưa người đọc vào một thế giới huyền bí vừa có người, vừa có thần, vừa hư, vừa thật nhưng xuyên qua các lớp mù linh ảo, ly kỳ được thêu dệt ra một cách tài giỏi ấy vẫn hiện rõ một thế giới thật của cuộc đời mà ở đó nhan nhản những kẻ có quyền thế độc ác, tham lam. Tuy nhiên, bên cạnh sự tung hoành của cái xấu cái ác, Nguyễn Dữ vẫn nhìn thấy những phẩm cách lương thiện, trung thực, những tâm hồn thanh cao, tình người, tình yêu của nhân dân, của cái thiện vĩnh hằng và ông đã mô tả nó thật đẹp đẽ, mỹ lệ. Trong số đó có tác phẩm “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” đã đề cao tinh thần khảng khái, cương trực, dám đấu tranh chống lại cái ác, trừ hại cho dân của Ngô Tử Văn; đồng thời thể hiện niềm tin công lí, chính nghĩa nhất định sẽ chiến thắng gian tà.

Nhân vật chính của tác phẩm “Chuyện chức phán sự đền Tản Viên” xuất hiện ngay từ đầu truyện bằng vài dòng giới thiệu trực tiếp ngắn gọn về tên họ, quê quán, tính tình, phẩm chất. Đây là một lối giới thiệu rất đặc trưng của văn xuôi trung đại. Tác giả đã để cho nhân vật hiện lên qua những nét rất cơ bản nhưng đặc biệt trực tiếp giới thiệu được tính cách, phẩm chất của nhân vật để từ đó dẫn dắt đến những sự việc hoặc những tình tiết xảy ra trong câu chuyện “Chàng khảng khái, nóng nảy, thấy gian tà thì không thể chịu được”. Đó không phải chỉ là những lời đánh giá chủ quan mà như một lời nhận xét rất khách quan “vùng Bắc người ta vẫn khen là một người cương trực. Tính cách ấy, Tử Văn vẫn giữ nguyên tới cuối tác phẩm và là tiền đề cho hành động quyết liệt của nhân vật sau này. Không vòng vo, nhân vật Tử Văn đã nhanh chóng đến với người đọc một cách vô cùng chân thực mang bóng hình của một bậc trí thức, nhà Nho cương trực.

Qua cuộc chiến đấu quyết liệt với tên Bách hộ họ Thôi, Ngô Tử Văn như “vàng đã qua thử lửa” sáng lên tinh thần dũng cảm, cương quyết trước gian tà, thực hiện đúng trách nhiệm của một người có học thức nhận biết được cái xấu, cái ác. Nghe tin ngôi đền trong làng bị yêu quái họ Thôi quấy nhiễu, với tính tình nóng nảy và

bộc trực, không chịu đứng nhìn cái ác đang hoành hành, Tử Văn “rất tức giận, một hôm tắm gội sạch sẽ, khăn trời rồi châm lửa đốt đền”. “Đốt đền” đó là một hành động mà không phải ai cũng dám làm, bởi đền miếu là những nơi của tín ngưỡng, linh thiêng “mọi người đều lắc đầu lè lưỡi, lo sợ thay cho Tử Văn”. Nếu chỉ thoáng qua thì chắc hẳn nhiều người sẽ nghĩ đây là một hành động bùng bột, thiếu suy nghĩ của một kẻ đang trong cơn nóng giận. Nhưng không, trước hành động đốt đền, Ngô Tử Văn đã tắm gội chay sạch, khăn trời đất công khai và dâng hoàng rồi mới châm lửa đốt. Người trí thức này hiểu được sự linh thiêng của thần thánh, trời đất, cũng nhận biết được hành động mình đang làm nên đã tiến hành đầy đủ những nghi lễ chứ không phải là hành động làm càn của một kẻ vô học. Đó không phải là một sự liều lĩnh nữa, mà ở đây đã chứng tỏ bản lĩnh dám đương đầu với những khó khăn, thử thách để giành lại ngôi đền, giành lại cuộc sống bình yên cho dân làng của Ngô Tử Văn. Chàng đốt đền bởi chàng bất bình, tức giận vì hồn ma viên Bách Hộ đã chiếm giữ ngôi đền để tác oai tác quái trong nhân gian, tất cả là vì lợi ích chung của nhân dân chứ không bởi bất kì một lí do cá nhân nào của Tử Văn. Không phân biệt con người hay ma quỷ, lẽ công bằng đều được chàng thực thi. Chàng như ánh sáng của chính nghĩa không chỉ dửng dưng cảm đẩy lùi gian tà mà còn đánh vào sự mê tín, mê hoặc làm cho con người ta trở nên yếu đuối, nhu nhược. Phải chăng ý thức trách nhiệm cùng lương tâm của một kẻ sĩ đã không cho phép Tử Văn chỉ đứng nhìn ngay cả khi biết những hành động đó có thể làm cho chàng gặp nguy hiểm? Sự cương trực, khảng khái của Ngô Tử Văn còn bộc lộ rõ qua thái độ của chàng với hồn ma tên tướng giặc. Nguyễn Dữ thật tài tình khi tạo ra hai hình tượng đối lập: một bên là sự ngay thẳng của Tử Văn còn kia là sự gian trá, xảo quyệt của viên Bách hộ họ Thôi, một tên tướng giặc bại trận phải bỏ thân nơi đất khách. Không nơi nương tựa, không người cúng tế, hồn ma lưu vong của tên tướng giặc đã cướp ngôi đền của Thổ thần lại còn tác oai tác quái, gây họa cho dân lành. Hắn còn xảo trá tới mức dứt lốt, dọa nạt những thần xung quanh. Khi Tử Văn đốt đền, hắn dùng lí lẽ đạo Nho để buộc tội, lấy oai linh quỷ thần để dọa nạt. Tử Văn không sợ thì hắn xuống tận Diêm Vương để cầu cứu. Tướng giặc khi sống là kẻ xâm lược nước ta, tàn hại dân ta, khi chết rồi vẫn quen thói ỷ mạnh hiếp yếu, bắt nạt mọi người. Hắn bị Tử Văn đốt đền là đáng đời nhưng lại hiện hình, xảo quyệt làm như mình là kẻ bị hại, dùng tà phép khiến cho chàng bị sốt nóng sốt rét, đầu lảo đảo. Hồn ma tướng giặc buông lời mắng mỏ, đe dọa, quyết kiện Tử Văn xuống tận Diêm Vương. Trước sự ngang ngược trắng trợn, quyền phép đáng sợ của hồn ma tướng giặc, Ngô Tử Văn vẫn điềm nhiên, không hề run sợ mà tự tin, không coi những lời đe dọa ra gì, thậm chí chẳng thèm tiếp lời hồn ma tướng giặc. Thái độ ấy thể hiện một khí phách cứng cỏi, một niềm tin mạnh mẽ vào chính nghĩa, sự đứng đắn trong hành động của Ngô Tử Văn.

Tuyên chiến với một kẻ thù đầy sức mạnh hiểm ác, lúc đầu Tử Văn “đơn thân độc mã”, nhưng chàng tin vào việc làm và sức mạnh chính nghĩa của mình. Hành động

“vẫn cứ ngồi ngất ngưỡng tự nhiên” của Tử Văn trước lời đe dọa của tướng giặc không phải là hành động bất cẩn của kẻ liều mà là hành động tự tin của người nắm được chính nghĩa trong tay. Mặt khác, bản lĩnh của chàng còn thể hiện qua thái độ biết ơn lời chỉ dẫn của thổ thần nước Việt. Do Tử Văn dũng cảm, trừ hại cho dân nên thần linh mới phù trợ giúp đỡ chàng. Câu hỏi của Tử Văn với Thổ Công: “Hắn có thực là tay hung hãn có thể gieo vạ cho tôi không?” không phải là câu hỏi của kẻ hoang mang lo sợ mà là câu hỏi của người muốn “biết địch biết ta” để giành lấy thắng lợi. Trong cuộc chiến đấu, Tử Văn có được sự trợ giúp của Thổ Thần, nhưng với một người bị đánh đuổi khỏi nơi ở của mình, không dám đấu tranh, “phải đến nương tựa đền Tản Viên“, “phải tạm ẩn nhẫn mà ngồi xó một nơi” thì Tử Văn có thể đặt hết niềm tin hay không? Cho nên, về cơ bản thì Tử Văn không hề có âm phù, dương trợ. Trong khi đó cuộc đấu tranh của chàng ngày càng gay go quyết liệt.

Tính cách kiên định chính nghĩa của Ngô Soạn còn thể hiện rõ trong quá trình chàng bị lôi xuống địa phủ. Tình thế của chàng ngày càng nguy hiểm. Hồn ma tên tướng giặc áp giải chàng xuống âm phủ, hấn quyết bẻ gãy ý chí của chàng trước mặt Diêm Vương để giành phần thắng về mình. Cảnh địa phủ rùng rợn với quỷ sứ hung ác, con sông đầy gió tanh sóng xám. Tử Văn bị bọn quỷ sai lôi đi rất nhanh, bị phán xét lạnh lùng là kẻ “tội sâu ác nặng, không được liệt vào hàng khoan giảm“, bị kết thêm tội ngoan cố bướng bỉnh nhưng chàng chẳng hề run sợ, không hề nhụt chí, một mực kêu oan, đòi phải được phán xét công khai, minh bạch. Nhưng ở chốn thâm cung, chàng khẳng định điều này đâu phải là dễ. Khi đối diện trước Diêm vương uy nghiêm, Tử Văn đấu tranh vạch tội tên tướng giặc bằng những lí lẽ cứng cỏi, bằng chứng không thể chối cãi, giọng điệu rất đanh thép vững vàng. Chàng đã bảo vệ lẽ phải mà bất chấp tính mạng của mình, không chịu khuất phục trước uy quyền, kiên quyết đấu tranh cho công lí và lẽ phải đến cùng. Nhưng do chỉ nghe một bên nguyên, Diêm Vương – vị quan tòa xử kiện, người cầm cân công lý cũng đã có lúc tỏ ra hồ đồ. Chính khi đứng trước pháp luật tử Văn càng tỏ rõ chàng là người có khí phách. Chàng không chỉ “kêu to”, khẳng định “Ngô Soạn này là kẻ ngay thẳng ở trần gian“, chàng còn dũng cảm vạch mặt tên bạo tướng gian tà với lời lẽ rất “cứng cỏi, không chịu nhún nhường chút nào“. Giữa chốn công đường nơi âm phủ, tính cách Tử Văn vẫn là bộc trực, khẳng khái, vẫn một quyết tâm sắt đá. Chàng chiến đấu đến cùng vì lẽ phải. Cứ từng bước, Ngô Tử Văn đã đánh lui tất cả sự phản công, kháng cự của kẻ thù, cuối cùng là đánh gục hoàn toàn tên tướng giặc gian manh xảo trá. Kết quả, chàng đã chiến thắng hồn ma gian tà của tên tướng giặc, bảo toàn được sự sống của mình. Chiến thắng ấy của Ngô Tử Văn có nghĩa vô cùng to lớn, đã trừng trị đích đáng hồn ma tướng giặc xảo trá, làm sáng tỏ nỗi oan khuất, phục hồi chức vị cho thổ thần nước Việt, giải trừ tai họa cho nhân dân.

Sau khi được minh oan ở minh tì, Tử Văn trở về nhà chưa được một tháng thì Thổ công đến báo Tử Văn nên nhậm chức phán sự ở đền Tản Viên. Thổ công nói: “người ta sống ở đời, xưa nay ai chẳng phải chết, miễn là chết đi còn được tiếng về sau” và khuyên Văn nên nhận. Thế là Văn vui vẻ nhận lời. Việc được nhận chức ở đền Tản Viên đã nói lên thắng lợi của chàng trong cuộc đấu tranh với tên hung thần xảo quyệt. Sự thắng lợi này đã khẳng định chàng là người tốt, chính nghĩa, dám đấu tranh để thực hiện công lí. Con người của chính nghĩa đã được đứng ra để thực hiện công lí là một thắng lợi có ý nghĩa sâu sắc, khẳng định niềm tin chính nghĩa nhất định thắng gian tà.

Qua cuộc đấu tranh không khoan nhượng, chống lại cái ác, Ngô Tử Văn đã nổi bật lên là người chính trực, khảng khái, dũng cảm bảo vệ công lí đến cùng, là một kẻ sĩ cứng cỏi của nước Việt. Từ đó, tác giả Nguyễn Dữ đã khẳng định niềm tin chính nghĩa nhất định thắng gian tà, thể hiện tinh thần tự tôn dân tộc, bộc lộ quyết tâm đấu tranh triệt để với cái xấu cái ác. Chuyện chức phán sự đền Tản Viên Nguyễn Dữ đã kết hợp thành công yếu tố ảo và thực. câu chuyện diễn ra đầy tính chất li kì bởi sự xuất hiện của thế giới âm cùng với những hồn ma, bóng quỷ với những việc khác thường: người chết đi sống lại từ dương gian xuống địa phủ, từ cõi âm lại về cõi dương. Nhưng chuyện lại có vẻ như rất thực bởi cách dẫn người khác, dẫn việc cụ thể đến cả họ tên, quê quán và thời gian, địa điểm diễn ra sự việc. Yếu tố kì ảo giúp câu chuyện thêm phần li kì, hấp dẫn. yếu tố thực làm tăng tính xác thực, làm câu chuyện có ý nghĩa xã hội sâu sắc.

Cuộc chiến đấu không khoan nhượng của Ngô Tử Văn là một tấm gương phản chiếu nhân cách cao đẹp, bản lĩnh cứng cỏi, thái độ kiên quyết chống lại những thế lực đen tối của một kẻ sĩ. Lời bình kết thúc câu chuyện “Vậy kẻ sĩ, không nên kiêng sợ sự cứng cỏi” cùng với hình tượng Ngô Tử Văn như một lời kêu gọi, một lời động viên, cổ vũ thôi thúc người trí thức hành động quyết liệt để công bằng, chính nghĩa sẽ tồn tại vĩnh hằng, vĩnh cửu ở mọi thời đại.